

τὰ πρὸς τὸ ζῆν) πολλαχ. "Εχω γῦρο μου κάποιον (ἐπὶ ἡθικῆς συμπαραστάσεως) κοιν. "Στὴν ἀνάγκη του δὲν εἶχε γῦρο του κανέναν "Αθῆν. || Παροιμ. φρ. Μὴν τὰ φέροντες γῦρο (ἐπὶ τῶν ἐπιζητούντων δι' ὑπεκφυγῶν ν' ἀποφύγωσιν τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαίου ἔργου) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 271. || Παροιμ. Γερός τοῦ γύρου - γύρου (ἐπὶ τῶν ἐχόντων εὐεξίαν κατ' ἐπίφασιν, ἀληθῶς δὲ καχεκτούντων) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 3, 621.

"Ογῶς πάει γῦρο-γῦρο | πάει σπῖτι μὲ τὸν ἥλιο
(ἐπὶ τῶν βραδέως ἀλλὰ σταθερῶς ἐνεργούντων) Πελοπν.
(Κόκκιν.) Συνών. "Ο γοῖος πάει ἀνά γυρα, πάει
σπῖτι του. || Γνωμ.

Γῦρο-γῦρο τοῦ Χριστοῦ | ἡ κουρφή τοῦ χειμουντιοῦ
Θεσσ. || Αἰνιγμ.

Γῦρο-γῦρο κρέας καὶ 'ς τὴ μέση σίδερο
(ὁ ὀβελλίας ἀμνός ἢ τὸ ἐνώτιον) Πελοπν. (Παππούλ.) ||
"Ἀσμ.

Νὰ πέσουν δ' ἄνθη ἀπάνω μου, τὰ ρόδα 'ς τὴ βοδιά μου,
καὶ τὰ χρυσὰ δραδάφυλλα γύρου-γύρου 'ς τὰ μαλλιά μου
"Ιος.

Μὲ γιὰ δον, ἀπὸ τὴν ἔστρωσε κι ἀπὸ 'βανε μαδήλι
καὶ κάτσαν γύρου-τριγυροῦ οἱ ἐδικοί δον φίλοι
(ἐνν. τὴν τράπεζαν τοῦ συμποσίου). Κρήτ. (Μαλὰκ.)

'Εγὼ ροῦχα δὲν ἤκανα μὲν 'ἓνα κ' τσὸ ζουνάτ'
ζῦρον - τριζῦρον μάλαμα, ἀδρὸν μαργαριτάτ'
Λέσβ.

Οὔλα τὰ κάστρα πάτησα κι οὔλα τὰ μαναστήρια
καὶ τοῦ Βαυλάμη τοῦ κιλλὶ δι μπόρ'σα νὰ πατήσουν
τρονῦρου-ῦρου τοῦ 'φιρνα τρεῖς μέρις κι τρεῖς νύχτις
Στερελλ. ('Ακαρναν.)

'Εγὼ 'μαι, ποὺ τὰ 'ῦρισα τὰ κάστρη 'ῦρου-ῦρου
Κάρπ.

Εἰδά 'χετε γυροῦ-γυροῦ κ' εἶναι βαρεὰ ἢ καρδιά σας;
Δὲ δρῶτε καὶ δὲ βίνετε, καὶ δὲ χαροκοπάτε,
πρὶν νὰ 'ρθῇ ὁ χάρος νὰ μᾶς βρῇ νὰ μᾶσε διαγοιμίση
νὰ διαγοιμίση τσι γενιές...

Δ. Κρήτ.

"Αρπαξα κ' ἰγὼν ἓνα ξύλον | κι τὴ φέρονε γῦρο-γῦρο
"Ηπ. ('Ιωάνν.)

Τὴν κάλην αὐτ' ἐκάθισαν καὶ γύρου τὴν κουρεύουν
Πόντ.

Γῦρο-γῦρο ὅλοι, 'ς τὴ μέση ὁ Μανόλης
(ἐκ παιδιᾶς) σύνθηθ. 2) Χρονικῶς συνήθως μετὰ ἀριθμητι-
κοῦ, περίπου κοιν.: Πέθανε γῦρο 'ς τὰ ἐνετήντα του χρόνια
κοιν. "Ἦρθε γῦρο 'ς τὸ εἴκοσι 'ς τοῦ Γαργαλιάνου (περίπου
κατὰ τὸ ἔτος χίλια ἐννιακόσαι εἴκοσι) Πελοπν. (Γαργαλ.)

γυροβόλι τό, "Ηπ. (Ξηροβούν.) — Μποέμ, 'Αγριολοῦλ.,
102 — Λεξ. 'Ηπίτ. Αἰν. Πρω. Δημητρ. γυροβόλ' "Ηπ.
(Δωδών. Ζαγόρ. Κουκούλ. Μέγα Περιστέρ.) Θεσσ. ('Αρ-
γιθ. Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ.
(Δασοχώρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Ναύπακτ.) γυρ'βόλ'
Θεσσ. (Βαθύρρ. Μεσοχώρ. κ.ά.) Στερελλ. (Γραν. Περίστ.)
γυροβολιό Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 243.

'Εκ τοῦ οὗς. γ ὅ ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βό λ ι,
διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 242 κεξ.

1) 'Η περίοδος, ἡ περιφορὰ Θεσσ. ('Αργιθ. Βαθύρρ. Κα-
κοπλεύρ. Μαυρέλ. Μεσοχώρ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Δα-
σοχώρ.) Στερελλ. (Γραν. Περίστ.) — Γ. Χατζιδ., 'Αθη-

νᾶ 22 (1910), 243 — Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Κάμε ἓνα
γυροβόλ' Γραν. Οὔλον γυρ'βόλια φκεῖν'ς, τήρα κι τ'
δ'λεῖα σ' αὐτόθ. Συνών. εἰς λ. γ υ ρ ο β ο λ ι ᾶ 1.
2) 'Επιρρηματ., διὰ κυκλωτικῆς κινήσεως Στερελλ. (Ναυ-
πακτ. Περίστ.) — Λεξ. Δημητρ.: Πῆραν γυροβόλ'
οἱ δικοί μας καὶ τοὺς γύρ'σαν πίσον Ναυπακτ. Τοὺς
ἔκαμαν γυροβόλι καὶ τοὺς ἐπίασαν Λεξ. Δημητρ. 3) 'Ο
κύκλος Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν.) — Λεξ. 'Ηπίτ.: 'Λάτι
νὰ κάμουμι ἓνα γυροβόλ' (περιστάμενοι νὰ σχηματί-
σωμεν κύκλον) Γραν. 4) Τμήμα γῆς ἐξέχον, θεώμενον
κύκλῳ Θεσσ. ('Αργιθ.) 5) Παιδιά κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παῖ-
δες στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς ὠθοῦν διὰ τούτου ἐπί-
πεδον λιθάριον, τὸ ὁποῖον προσπαθοῦν νὰ εἰσαγάγουν ἐντὸς
κοχλιοσχήμου διαγράμματος κεχαραγμένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
"Ηπ. (Κουκούλ.): Παίξαμαν τὰ γυροβόλια κι τ' κέρδισα τ'
Θουμᾶ ἰφτά κάχτις (=καρύδια) Συνών. ζ ὅ μ ι, κ α ρ α β ᾶ -
ν α, κ α ρ ᾶ β ο λ α ς, κ ο υ τ σ ὅ, κ ο χ λ ι ᾶ ς, σ α λ ῖ γ κ α -
ρ ο ς. 6) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀλιέων, περιφερικὸν φράγμα ἐκ
καλάμων, χρησιμεῖον πρὸς ἀποκλεισμὸν ἰχθύων Λεξ. Αἰν.
Πρω. Δημητρ. Πβ. γ υ ρ ο β ο λ ι ᾶ 2, γ υ ρ ο β ο λ ι ᾶ δ ι.
7) Μάνδρα κυκλικὴ ἐξ ἀργῶν λίθων χρησιμοποιοῦμένη ὑπὸ
τῶν ποιμένων διὰ νὰ περικλείουν ἐντὸς αὐτῆς τὰ αἰγοπρό-
βατά των "Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Μέγα Περιστέρ.) 8) Κυ-
κλικὸν κτίσμα χρησιμοποιοῦμενον ὡς κατοικία ποιμένων
ἢ ὡς ἀποθήκη ἀγροτῶν "Ηπ. (Μέγα Περιστέρ. Ξηροβούν.)
9) 'Ο περίβολος αὐλῆς Στερελλ. (Περίστ.) — Μποέμ, 'Αγρι-
ολοῦλ., 102: "Σ τοῦ γυρ'βόλ' εἶνι ἀγορὴ σμένους (=καθι-
σμένος) Περίστ. Καθόμαστε μὲ τὸν παπᾶ 'ς τὸ γυροβόλι
τῆς Παναγίας τῆς Βλαχέραινας Μποέμ, ἐνθ' ἄν.

γυροβολιά ἡ, πολλαχ. γυροβολέα Πελοπν. (Μαν. Ξε-
χώρ.) γυροβολία Τσακων. (Χαβουτσ.) γυροβολία Τσακων.
(Μέλαν.) γυροβουλιά Εὐβ. ('Αγία "Ανν.) γυροβουλιά "Ηπ.
(Ζαγόρ. Κουκούλ. Πλάκ. Πράμαντ.) Θεσσ. ('Αἰβάν. 'Αργιθ.
Γερακάρ. Δομοκ. Κακοπλεύρ. Κρήν. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.)
Λῆμν. Μακεδ. ('Ελάτ.) Στερελλ. ("Αγιος Κωνσταν. Αἰτωλ.
Γραν. Λεβιάδ. Σπάρτ. Χρισ.) γυροβ'λιᾶ Θεσσ. (Κακοπλεύρ.
Καλαμπάκ. 'Οζύν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Τριφύλλ.
κ.ά.) Στερελλ. (Εὐρυταν.) γυρ'βολιά "Ηπ. (Ραδοβύζ.) γυρ'-
βουλιά Θεσσ. (Βαθύρρ. Δομοκ. Κακοπλεύρ. κ.ά.) Στερελλ.
(Αἰτωλ. 'Αρτοτ. Γραν. Κολάκ. Μύτικ. Ναύπακτ. Περίστ.
Σπάρτ. 'Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ.) γ'ρουβουλιά Στερελλ. ('Αράχ.)
γ'ροβολιά "Ηπ. (Δίβρ.) γεροβολιά "Ηπ. (Πρέβ. κ.ά.) — Α.
Βαλαωρ., "Εργα 3, 315 γεροβολία Τσακων. (Χαβουτσ.) γερο-
βολέα Τσακων. (Βάτικ.) κυροβολία Τσακων. (Μέλαν.) κυ-
ροβολία Τσακων. (Μέλαν.)

Τὸ Βυζαντ. οὗς. γ υ ρ ο β ο λ ι ᾶ.

1) 'Η περιόδευσις, ἡ περιφορὰ πολλαχ.: Φέρε μιὰ γυρο-
βουλιά 'ς τοὺ παζάρ', μὴν εἶν' οὐ Γιώργ'ς Στερελλ. (Αἰτωλ.)
"Αφ'σι τίς γυρ'βουλιές κι μαζώξ' 'ς τοὺ σπῖτι σ' Στερελλ.
(Γραν.) Φέρ' το μιὰ γυροβολιά τ' ἀμπέλι, νὰ δῆς τί γίνε-
ται Πελοπν. (Αἰγιαλ.) || Παροιμ. φρ. Φέρ' γυροβουλιά ἢ
σκούφια μ' (ἔχω πολλὰς φροντίδας) Θεσσ. (Δομοκ.) || "Ἀσμ.

Τοῦρκοι, Ρωμιοὶ τὸ θέριζαν κ' 'Εβραῖοι τ' ἄλωνίζον
κ' ἡ Μάρω μὲ τὴ μάνα της γυροβολιά τ' ἄλωνι
Μακεδ. (Φλόρ.) Συνών. ἀ ν α γ γ ρ ῖ δ α 1δ, ἀ π ο γ γ ρ ῖ -
δ α 2, βό λ τ α 2, γ ὅ ρ α 1, γ υ ρ ο βό λ ι 1, γ ὅ ρ ο ς 7.
β) 'Η κυκλικὴ στροφὴ, ἡ περιστροφὴ περὶ ἄξονα Εὐβ. (Λι-
χὰς κ.ά.) "Ηπ. (Ζαγόρ. Ραδοβύζ. κ.ά.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Γε-
ρακάρ.) Μακεδ. (Βόιον Κοζ.) Πελοπν. (Δίβρ. Κλειτορ. κ.ά.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. Γραν. Κολάκ. Λεβιάδ. Μύτικ.

